

[Hanne Thanning Jacobsen]

get, at ministeren ønsker at drøfte dette med kommunerne, og derfor vil jeg gerne spørge, om den drøftelse er gået i gang, og om den i givet fald har ført til et resultat.

Når jeg læser forslaget, kan jeg også godt spørge mig selv, om der overhovedet findes halvdagspladser i vore dages institutioner. Det er som nævnt af tidligere ordførere sådan, at det barn under 3 år, som man tager orlov for at passe, ikke må benytte offentligt dagtilbud, mens børn over 3 år højst må have en halvtidsplads. Jeg vil gerne spørge socialministeren, om de pladser findes.

Jeg kan også godt være beklemt ved tanken om, om enlige kvinder overhovedet kan bruge denne orlov, og det er igen set på baggrund af dækningen. Jeg vil gerne bede ministeren om at forholde sig til, om orlovperioden tæller med for mennesker, som har en anciennitet i deres stilling. Det ville jeg synes var væsentligt.

Jeg vil også godt bede ministeren svare på, om det er muligt at holde sin uddannelse ved lige eller tage kurser, mens man er på denne orlov. Det synes jeg også er vigtigt for vores endelige holdning til dette forslag.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet i håb om, at disse spørgsmål bliver afklaret på en for os tilfredsstillende måde.

Tom Behnke (FP):

Som det er Tinget bekendt fra tidligere debatter om dette politiske område, er Fremskridtspartiet imod en sådan orlovsordning, og når vi er imod en sådan orlovsordning, er det klart, at vi heller ikke vil være med til at udvide ordningen.

Fremskridtspartiet har det grundlæggende synspunkt, at vi selvfølgelig skal hjælpe personer, der har brug for hjælp. Det, vi skal gøre, er at give socialhjælp til de mennesker, som virkelig er i nød, og som har brug for det. Det, man er begyndt på i Tinget her, og som dette forslag kører videre med, er at bruge Folketinget som en omfordelingsmaskine til at fordele pengene i befolkningen – kræve nogle ind og give dem tilbage til de samme mennesker, efter at man har brugt 25-30 pct. i administrationsbidrag. Det er der ingen der får det bedre af. Tværtimod får alle i det danske samfund det betydelig dårligere af, at man laver en sådan ordning, og det kan vi selvfølgelig ikke være med til.

Man kan sige, at der i dette mørke, som vi bevæger os ud i, er det ene lyspunkt, at det er noget, som kommunalbestyrelsen *kan* gøre, og så kan vi håbe på, at man ude i kommunerne har lidt større forståelse og lidt større respekt for skatteydernes penge. Grunden til, at folk har behov for alle disse tilskud, er, at når man først har betalt sin skat, er der så få penge tilbage af éns løn, at man ikke kan leve af det. Det er ikke retfærdigt, det er ikke rimeligt, og det er en helt forkert vej, Folketinget kører.

Derfor stemmer vi naturligvis imod dette lovforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Til indledning vil jeg sige, at Det Radikale Venstre støtter det foreliggende lovforslag om, at kommunerne kan yde et supplerende tilskud til forældre, som holder orlov til børnepasning. Jeg skal dog ikke undlade at sige, at jeg har visse betænkeligheder ved konsekvenserne på længere sigt af at indføre forældreorlov i det hele taget.

Det er en realitet, at børnefamilierne i dag er meget pressede i hverdagen. Det er en realitet, at mange unge under uddannelse eller i job er begejstret for forældreorlovsmuligheden. Begejstringen er knap så udtalt hos dem, der på grund af arbejdsløshed er på en slags tvungen forældreorlov, selv om det er på fuld dagpengeydelse. Det er også en realitet, at kommunerne har svært ved at leve op til pasningsgarantien, og det er en realitet, at risikoen for infektionssygdomme er større blandt vuggestuebørn end hos småbørn hjemme.

Alt dette gør, at jeg ser åbent på dette initiativ til, at flere kan holde orlov til børnepasning, hvis det betyder, at børnefamilierne bedre kan få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen, og uden at kvinderne stilles ringere i deres tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er på dette punkt, jeg har mine betænkeligheder, men jeg tror meget på orlovsordningerne som en måde at få rotation på.

Jeg havde egentlig gerne set, at forældreorloven var en familieorlov. Det er nemlig sådan, at den nuværende bedsteforældregeneration, som jeg selv tilhører, er historiens første bedsteførelde, der ikke tager væsentlig del i børnebørnenes pasning. Nu kan vi som bedsteførelde i det mindste lovgivningsmæssigt forsøge at give gode rammer for børnefamilierne.